

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

O Ante S

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

nuptias. Sic honorare. Cic. Cesar. Neq' vili' officij
certū nomē peto: benivolentiā tuā liberalitatē peto:
neq' ipedio: q' min' si tibi ita placuerit etiā hūc eū oz
nes glie insignib'. Qui' cōposita Adorno: qd est de
sup omo. Li. li. Flaminē Joui assiduū sacerdotē cre
avit: insigniq' veste z curuli regia sella adomavit. Est
etiā Adornare: bñ apparare. Plau. in Caf. Intro abi
vroz: atq' adorna nuptias. Exorno et suborno: de qb'
Ornatus a. um. qui bonis artib' instructus est: (alibi
sue qui honores adeptus est.
Ornatus us. accipit. p cultu quo quis ornāt. Unde di
cimus: ornatum regium.
Ornamentū: ornatus: apparatus: z quādoq' hono: di
cit. Licc. Licinio. Sulcepitq' mibi perpetuam ppu
gnationē. p omib' ornamentis suis. i. honoribus.
Orniz grece: latine ales gallina.
Ornithon: aviariū. Nam ornithes grece aves vocant.
Car. Ornithones: aviaria sunt in quib' stabulantur
turdi: pauones: z oēs alites q' intra parietes villeg so
lent pasci. Apud grecos oppior: hōr scribitur.
Ornithobolus: loc' ad pacendū gallinas z aves. Car.
De his qui ornithobolion instituere volunt.
Ornithes: nomen viri: et nomē fluvij q' dividit Syriā ab
Antiochia. Est z nomē montis: inter quē z orontē flu
vij vrb' Antiochia posita est. Hinc orithes a. um.
Proper. Aut qd orithes crines pfundere myrrha.
Oropygiū: vide in dictione Oropygium.
Orpheus: q' caret patre p'fidioz paterno: qz sūmo
pere illius opē desiderat. Hecū est. Pupillus: q' ca
ret patre: sed nō p'fidio paterno: cū tutore iuuet.
Orpheus: poeta seu vates Calliopes z Apollinis fili
us t'iaz: hic lyre studio sūm' extitit: quā dono a mer
curio habuit. Fuit z ali' Orpheus Deagri fil' vn' ex
argonautis: eiconū rex. Orpheus a. um. idē qd t'iaz:
cuius. Car. Quicquid in orpheo rhodope spectasse
theatro Dicit: exhibuit cesar: arena tibi.
Orthe dicunt a grecis Veniana edificia.
Orthos grece: latine recus dicit. Sed in cōpositione
em. Orthoo: dirigo.
Orthographia: recta scriptura: vel recta pictura.
Orthodorus: hō recte opiniois: siue sentētię: aut fidei:
Loē em gloriā z exultationē siue opinioz z sentē
tiā significat. Orthodoxyia: recta opinio.
Orthogon' : rect' angul' : q' ex vtraq' pte equalis est.
Orthopnoici: astmatici dicuntur: qui eaz anhelitus diffi
cultatem habent: ut nisi recta ceruice sēt: spirare nō
possint. Orthopnoeas: ipsa passio. Orthon em rectū:
πρὸς spiro. Est em circa fauces malum quod apud
grecos aliud atq' aliud nomen habet: put se magis
minuq' intendit: omne tamen in spirādī difficultate
cōsistit. Sic difficultas hęc dū modica est: ἀσθμα
grece dicitur. Cum vehementior: et spirare egeat si
ne anhelatione nō potest: ἀσθμα vocatur. Cum ac
cessit id quoz vt spirare non possit: nisi recta ceruice
spūs trabatur orthopnoeas appellatur. Ab his Dy
spnoici: Astmatici: Orthopnoicia latinis vero voca
bulo suspitios dicitur.
Orthopoeia: emendata cū suauitate expositio.
Orthominū: gen' lini qd sit p'nicla palustr' arūdinis.
Orthocorybantū: populi quidā Scythię.
Orthogis. auis q' coturnix: z vulgo Qualea dicit.
Orthogometra pe. cor. rez coturnicū maior: aliquāto ac
nigrior: auis dicta q' dicit sit ac moderatē coturnicū
Cōponit em ex ορθὸς et κορυπή. mētura: nō tamen
coturnix idē quod querquedula.
Orthygia: insula in egeoz que etiāz Delos dicit. Dicta
orthygia: Solino teste: quia in ea primo vilę sunt co
turnices: quas grece ortygas vocant: nos a sono vo
cis quales dicimus. Fuit et alia hoc nomine insula

circa Sicilia: que ponte iungitur Siracusa: et fons
habet Arethusa: hęc ex opposito Nlemmyri Sicilię
lie amnis. De qua Virg. lib. ii. Sicamo p'nta sūm
iacet insula cōtra: Plēmyriū vndosa nomē dixerē p/
ozes: Ortygia alpheū fama ē huc belidias amne: De
cultas egisse vias subter mare que nūc Dē arethusa
tuo ficulis confunditur vndis.
Ortyz ortygis: animal qd p'cipue in Betulia nascitur
ferē cōtra stare ac pueri solis radios: caniculāq' ado
rare. Est ex capraz genere: de quo habet in Deutero
nomio q' sit imundū: a quōsdā solus vocat: cōtrario
vestif pilo et ad caput verso. Col. li. p. Fere pecudes
vt capreoli damęq' nec minus ortygi ceruozq' gene
ra z apoz mō lautitiz et voluptatib' dominoz ser
uiunt: mō questui ac redditibus.
Ante S
Os oris: p'rie cōcaum illud intra quod sunt lingua z
dētes. Plinius. Lōtinui dentes aut vtraq' pte oris
sunt: vt equo aut superioze p'rimozes nō sunt: vt bo
bus: ouibus. Quādoq' os ponit. p facie. Virg. Os
humerosq' deo similis. Et de brutis etiā dicit. Idē.
Ora citatoz depra dēto: sic equoz. Neq' solum de
facie dicitur sed etiā de tota specie que cernit: et q'
quid in aliqua re patet os dici potest. Idem. Et si q'
ferro potuit rescindere sumū vlcere os. Quidius.
P'nonaq' cum p'sectet animalia cetera terra: Os ho
mini sublime dedit. Os leonis genus herbę florē fa
ciens purpureū. Col. Marcelliq' comas et biancia
seua leonis Ora feri. Sciendū q' os prodocti: z ha
bet omnes casus plurales p'ter genitiū orū.
lib. vii. Componens mandibulq' manus atq' oribus
ora. Qui' nominis derivatiua sunt: Osculo: oscium
oro: oraculū: orarium: osculum: orio: ordio: ordino:
orea: omen: orificium: et p'm aliquos ostendo. Os of
fis: quod z oscium dicit pōt. Tac. Oscium inbumatū so
lidamentū corpis vocatur: quod nodatū z adiunctū
inuicēz neruis alligauit natura. Hinc cōponit eros:
qd est sine osse. Lucil. Eros z exanguis tumidos per
fluctat artus. Inde Exoso as.
Osculum diminutiū: parū os: quod est cōtra Disc.
qui nō vult osculū tenere significatū p'mittit. Quē
lib. j. Heras. Tiderigne micantes sideribus filēs
oculos videt oscula. Idē de Daphne. Tider oscula
que nō est vidisse facis. Et osculū qd dat amicitia: vt est
illud: Osculo filiū hōis tradit? Mā in bastādo labia
p'ringunt z os parū fieri videt z exorogit i oscu
lū. Differēt autē hęc inter se: osculū: bastū z suauit: q'
osculū officij sit: vt cū e lōginquo redētes: salutam'
atq' osculamur. Bastum pudicoz: vt patris in filiū:
Suauitū voluptatis: a suauitate dicitur.
Oscillum cū c. diminutiū est a diminutiū osculum p
paruo ore: sicut a tāculo tantillū. Col. li. ii. Reliquū
qd superest feminis i tabulatū quo sum' puenit opti
me reponas: qm si humoz inuaserit: vermes agnūt:
qui simul atq' oscilla lupilloz addiderint: reliqua ps
enata nō pōt. Oscilla etiā sigilla sunt z parę imagē
cule q' arte fictili fingebant: et venales ponebant: q'
bus hoies. p se atq' suis Saturno piacula faciebant
vt inquit Dacro. Virg. lib. ii. Beoz. Oscilla ex alta
suspendunt mollia pini. Et sic ab osculum fit: cum ū
gnificat facie parū vel totā speciem.
Oscillo las. ab oscillum fit: z significat inclino. Festus.
Oscilla sancta dicunt q' oscillet. i. inclinet: p'cipitē
qz efferat oscillates. Ser. putat esse cōpositū ab os z
alileo es: q' in hoc allerentur. i. mouerent ora. Nam
allere mouere est. Plau. i Am. Ne illi edepol si me
rito meo referre studeant gratiam: allegent qui mi
hi aduenient oscillet. pbe em os mouet probe ipsū
pugnis percutiendū: vt illud infra eodē loco. Illis

homo me interpollabit: meūq; os fruet denno.
Ossicula: diminutivum ab os ossis. *Bel. lib. vi.* Ratio subtilior & vilitas ipsa operis postulat: vt tenuissimi minutissimisque ossiculū caput cōpingeret. *Pli. lib. xi.* *Q*uoniam cerebro medio insunt ossicula pua. *H*inc fit aduerbiū ossiculatim: qd significat minutatim.
Ossis a. um. quod ex ossib⁹ est. *Ande Pl.* scribit inuenti lapides ossios.
Ossileg⁹ pe. cor. ossiū collector. **O**ssilegiū: ossium colle
Ossuaria: appellat loculi in quibus defunctorū (cio. ossa reponuntur.
Ossifraga pe. cor. gen⁹ aquile ab ossib⁹ frāgendū.
Ossa g. mōs in finibus *Thesalig* centaurorū stabulum: quem *Seneca* dixit *Olympos* olim cōiunctū. *Luca.* *Q*uantus pinifere boveas cum thracibus ossē. *H*inc *O*ssis a. um. *Idē lib. vi.* *A*ttollit titan rupes ossica coerct. *O*ssa vō plural numerus ab os ossis. *Dauro.* *O*ssa dentes cū vnguib⁹ & capillis nimia siccitate ita densata sunt: vt penetrabilis non sint effectui animę que sensum ministrat.
Osci: *Italie* plī ab ozis feditate dicti: vñ oscena vba.
Oscines pe. cor. ab ore & canedo: aues auspiciū ore facientes. *O*scinū: auguriū autē. *Horat.* *O*scinē coruū prece suscitabo solis ab orn.
Oscedo. vitium quo quis teneret vt sepi⁹ osciter. *Bel. libro. iij.* *D*eliberatū de nota eius qui ad cōfores ab amico aduocatus est: et in iure stans clare nimis & sonoze oscitauerat: qd inibi prope vt plecteret fuit: tanq; illud indicium vagi animi foret: et hallucinantis: et surge atq; aperte securitatis. *Sed* cū ille deierasset inuitissimuz sese et repugnantē oscitatione victū: terneriq; eo vitio qd oscedo appetel tum note iam desinate exemptus est. *Quidam* dicunt oscedine significare grauelentia. *Sere.* *H*inc oscedo fugit: lingue quoq; vulnera cedunt.
Oscito as. pe. cor. et os et cito: pprie significat os cōmoueo: et os totum aperio: vt sit ppe somno aut teedio. *Quę* cum toto corpore sit: pādiculatio vocatur. *Lice. lib. ii. de oia.* *E*t istam oscitantē & dormitantem sapientiā scēolaz & ceteroz beatorū ocio cōcedam⁹. *P*onitur etiam oscitatio p ocio et animi securitate. *Teren. in An.* *S*perans tā amoto metu inter oscitates optim. *Dicit* et oscitor depro. *Lice. li. iij. ad hēren.* *Tū* etiā maiores calamitates impedere videantur: sedetis & oscitamini.
Oschēon latini serorū dicunt. i. testū recepta culū. *Mā* *Lellus* vbi de morbis tractat qui in naturalib⁹ circa testiculos oriri solēt: sinus & tunica his appellatombus diuidit. *Sin⁹* qui cōspicit a nobis: oschēon a grecis dicit. *Mostr* Serotum vocant.
Osanna componitur ex os: quod significat saluifica: siue saluū facit: et anna domine. *Quę* vox (inquit *Dicero.*) interiectio est deprecantis. *Mā* sicut nos i lingua latina habemus interiectiones quasdā: vt insultado dicamus vab/in admirando pape/in dolendo bei. *E*t quādo silentiū volumus imperare: restrictis dentibus spiritū coartamus et cogimus tñ sibilum infonando: scs quita bebi inter reliquas pprietates lingue sue habent interiectionem: vt quando volūt dormitiū deprecari: ponāt verbum petentis affectum: & dicant: anna dñe. *O*ss saluifica interpretat: anna interiectio deprecantis est. *S*i ergo ex duobus his velis compositū verbus facere: dices osanna: siue vt nos loquimur: osanna media vocali littera elisa: sicut facere solemus in versibus qñ scandimus. *Allepb* nāq; littera prima: verbi sequētis extremā: verbi: prioris *Both* inueniens excludit.
Oss aduerbiū optandi: vt *Oss* videam aplm dei anteā moriar.
Ossis pe. pdu. ossis vel ossidis gen⁹: fuit *Zouis* filii

us: et *Miobe* *Pboronei* filia: successitq; *Pboroneo* in regnū argiuoz. *Regiā* fratre p̄fecit regno *Acha* te: et ad *Egyptios* trāstretauit qñ desiderio. *Quos* cū subegisset: *Idē* que & *So* vocabat. *Inachiprimi* regis *Argiuoz* filiam duxit vxorē. *Abi* cum illa literas: ossis: varias artes *Egyptios* docuisset: vterq; diuinos honores meruerūt. *Tandē* a *Syrphone* *egyptio*: vel (vt *Serap*) a *Lyphone* fratre clā occisus: ab *Idē* diu quest⁹ est. *Tandē* apud *Ophialam* iuxta *Syenen* laceratus cōpertus est in insula *Abaron* in palude iuxta *Dempbim*. *Sepelin* eū *Idē* curauit & paludem *Syngem*. i. *mgroem* appellauit. *Hec* nisi certis diebus miratos eo accedere voluit. *Sed* cū apparuisset *egyptiis* deinde bos quidā: *Ossim* putarunt: adolaueruntq; vt deū: & vocarūt *Apim*. id ē boū eoz lingua. *H*inc dicitur est *Serapis*. *Tibull⁹*. *T*e canit atq; suum pubes miratur ossim *Barbara* *mempbitē* plangere docta bouē. *Har.* *Mō* illā milite caraste *Incēbat*: nec que turba *Serapim* amat. *De* osside sic habet *Eulē. lib. de p̄para.* *Diody* scilicet *lunā* inducens. *Egyptios* ferunt p̄mos omnū motum ordinemq; celestium corporū admiratos: solem et lunā deos putasse: ac solē quidē ossim: lunā *Sim* nuncupasse: a pprietate quādā inditis ipis nomini bus. *Mā* si quis ad latinā linguā vba trāstretat: multoties ossis dicit: p̄neg id ab re. *Radys* em̄ suis quasi multos reb⁹ immittit oculos: quib⁹ oia p̄piciat: vt etiā poeta dicit. *Sol* q̄ terrarū flāmis opa oia lustras. *Quis* nonnulli grecoz poete *Zionysium* esse *Ossim* cōstāgant. *Sim* vō p̄stā latine dicere possunt: & lunā hoc noie indito: qñ sempiterna p̄stā q̄ sit: cui cornua depingūt: vel q̄ cū minoides cornua videat: vel q̄ bos ei apud *egyptios* sit dedicata.
Ostendo dis. di. sum. et ostentū. ex os et tendo: sicut fit in *Oscato* & oscillo. *Os* em̄ p̄ facie sepe ponit: que p̄ toto corpore nō solum hoīs: sed etiā cuiuslibet rei sp̄cie sumit: vt *Do. in Lu. Ter.* *O* facie pulchra exponit. *faciē* mō nō parte corporis dicit: sed totā speciem que apparet et cernitur. *Verito* ergo ostēdo significat demonstrō: q̄ ostendo est speciem siue faciē rei mōstro: quia tendere os est faciē mōstrare: vel q̄ os excedere solemus in id quod volumus demonstrare.
Ostento as. frequētatiū ab *Ostentū* supino formatū: qd significat sepe ostendo. *Plau. in Bul.* *Altera* manu fert lapidē: panē ostētat altera. *Aliqu* cum iactantia ostendo: vñ *Ostentatio* iactantia.
Ostentū: ab ostendo: q̄ statim futurū aliquid ostēdat: vt *Cometę* tonitrua die sereno. *Monstrū* qd cōtra naturā fit: vt cum nascitur aliquid mēbris alterius generis: qd et promōstruz qñq; dicit: quasi pozro aliqd mōstrans siue monēs. *Potentū* qd licet naturale sit raro tamē se ostendit: & futurū aliquid cū tempore interuallo denunciat: qd aliquid impotari ac imminere denunciat. *Prodigiū*: qd et si naturaliter fit: ac sepe euenit: semp̄ tamen aliquid flagit mali: quasi pozro agendū. *Cōfundunt* tñ *hęc* & p̄ eodem significato accipiunt: oiaq; ab eo q̄ futurū aliquid ostendunt dicta sunt. *Ab eo* diffinit ostentum esse cōtra naturam cuiusq; rei genitum factūq;. *Duo* sunt genera ostentoz. *Unum* quod dicitur quid cōtra naturā nascit. *Alterum* cū quid p̄digiosum videt. *Sue. in Lesa.* *Licet* et ostentū tale factū est. *Quidā* eximia magnitudie & forma in primo sedens repente apparuit arā dñe cauens. *Accipiunt* etiā ostentū in bonā parte. *Sue. in Cel.* *Samp̄* vidē sibi p̄ hęc ostenta conceptū in speciem imperij venit. *Pl.* lib. xvi. scribit factū esse ostentum arboris: a quo deinde tēpore maiestatis populi romani reluxerit. *Alis* ostentū participialiter ponit solet. *Pacu.* *In* ipso tēpore ostentū senē. i. demonstratum. *Est* enim ostentus a. um. *Lato.* *Ager* p̄lecto

esfera do quia ventu fauonia spectabit: 7 soli ostentus erit: alio don nullus erit. Varro lib. i. de re rusti. Qui locus optimo vino fit: ostentus soli amineu ferri oportere. Ostentus. nomen: irrisio dicit. Sal. in J. g. Sed quonia eo natus su: vt Jugurthe sceleru ostentus esse.

Ostentus fa sum. quod ostentus facit: vt a Prodigiu Prodigiosus.

Ostris siue ostria: arbor q solitaria nascit circa saxa aq: sa: similia fraxino cortice 7 ramis.

Ostrum dixerunt antiqui id quod ex lino facto olei purgati 7 relinquit. Factu do dicebant q vno tempore cōficerent: quem alij centu seraginta modioru: alij centu viginti faciebant.

Ostru ab obstrado quida deducunt: q ab eo arcemur ingressu: quida ab os ouis: q sit id per qd ingredimur vel domu vel quema: 7 alia loca. Alii a greco oostere: qd est repellere. Unde ratio erigit vt sine aspiratiōe scribat: licet erudito 7 plus illud cu suis deriuatis aspirer. Ostra greci Thyras vocant. In Thyridio ostioli. Ostia 7 latera antas vocant: a quib' antipaginta valuar ornamenta.

Ostia omnia pluraliter flumiu 7 patetes adit' sūt. Virgilius. Italiam cōtra Tyberinaq longe ostia. Dicitur mulas. Mili ostia 7 Tyberina ostia: q mare intrant: nō adit'. Et facilius est ad regem aditus: nō facile ostium. Et hec silua nullos habet adit' nō ostia. Aliqua do ostia ponit p portu. Virgil. Aut portu tener: aut pleno subit ostia velo.

Ostia e. vrbis in ostijs Tyberini sta: ab Anco martio cōdita: vt inquit Lilius. in ipso maris huminisq cōfinitio: vt totu mūdū opes illo veluti maritimo vrbis hospitio reciperet. Ab hac Ostia dicit ostiōs ager: ostiensis porta Romae: eo q Ostia verius ducar. Ea nūc sancti Pauli porta appellat.

Ostiatim p singula ostia. Quinil. Nec sectado singula 7 velut ostiatim pullanda.

Ostiaru ostij custos. Lilius. Femininū est ostiaria: vt Analla ostiaria in Euāgelio.

Ostracis latine testa: grece oostrakion. Unde testaceum pauimentū vulgo nūc ostracis vocat. Hic Ostracismas: relegatiōis gen'. Nam ciuitates antiquitus que populari statu regebant: eos qui supercellere videbant: vel ppter diuitias: vel ppter amicos: alienam ve potestatis: extra ciuitatē relegare solebant ad tempus: sicut docet Aristot. lib. iij. Polit. Athenienses do exilio decemali mulctare cōsueuerant: hōrentes nimis 7 excellētes gloria viros. Et hoc exiliu gen' ostracismū appellauerat: qui re peritus est nō ad castigandū improbitatē: sed ad potentia moderandā. Ostracism' autē ab ostraco: id est calculo siue testula nomē sortit' est: qui in hunc modū Athenis peragebatur. Ostraci virum in cōsilio dabant quisq: in quib' nomen illius perscribebat quem vrbē cedere voluisset. Magistratus do qui huic negotio pgerant: vniuersos simul calculo recensēbat: qui nisi sex milia numerū excessissent: nihil consecutū esse indicabat. Ubi do vlcim' numer' reperitus fuisset: eū decē anno exilio afficiebat. Hoc ostracismo Themistocles: Limon 7 Aristides mulctati suere. De Aristide legitur: cū iurta eū quidam rustici illiteratus sederet: ipsi Aristide testā dedisse vt nomen suu scriberet. Admiratus id Aristides: interrogauit nūquid istum cognoueret? Vinime inquit. Sed quid ceteri ita sentiunt: ego q: q ita censo eū esse damandū. Hoc latini testularū exilium vocant.

Ostru: muricis siue cōchiliū ac purpure color. Conchyliū est murex et ostru in eadē significatione sumunt. Virgil. Tyrioz ardebat murice lena. Idem. Tigemma bibat et sarrano dormiat ostru. Juue. Voz

ego nō fugiam conchyliā: id est murice infecta. Excipitur tamen ostru a cōchylis marino: ex quo purpura nascit. Lilius. (vt Cicero inquit) nō minores sunt q ceteraz rez natura cōsiderantibus admiratiōes: q habet nō in omnibus locis quib' nascit: vnius generis colore: sed solis cursu naturaliter temperet. Itaqz qd legit in Pōto 7 Gallia: quia he regiones sunt p: rime ad septentrionē et occidentem: inuenit liuidū. Quod autē legitur ad equinoctialem: orientem 7 occidentem: inuenit violaceo colore. Quod do meridi anis regionibus excipitur: rubra procreatur: potest terea cōchylia cū sint lecta ferramēta circa scindunt: e quibus plagis purpurea sanies vt lachryma. pfluens excussa in mortaria terendo comparat. Et quia ex concharū in marinaz testis excimit: ideo ostru est vocitatum. Igitur muricis siue cōchylū liquoz: qui et Ostru dicitur: temperatura artificis adhibita fere purpureus fit: hoc est in violaceū tendens. Sed hec apud auctores confunduntur. Hircum et Ostrum et Tyriū pro purpura ponentes. Sciendū quoqz est q cōchylē et ostrā dicitur firmioris testē pisces. Conche q testam lenem habent ac politā vniiformiter rugatam siue denticulatā.

Ostrea que aspera scabramqz testā habent: quibus generaliter ostrea quoz conche dicitur. Item que ex vno tm latere testam habent: altero scopulis aut lapidibus alterive materiqz adherente. Nam teste ipse duriores: pprie conche dicitur: quales sunt cōchlearū. Sene. Quid ostrea sapiat: quid nullus opum nō st. Dicit ostrea a greco: Mā sicut nos a testa testudinem vocam': siue animal qd veluti testa testū est: siue id gen' dicit qd ex testa est compositū: vel ad studinis similitudinem est factū. Sic greci oostreoz oostro 7 oostroqz noiauerūt: dicunt etiā ostregē. ge. Hel. Ostregē senescere luna inuberens: ma crete nubes exuste sunt: crescere luna pinguescūt. Spōdy dicit callolu illud rotū dū albicās qd int' habet i medio: a similitudine spōdyli: qd nos huculū dicim': Mā reliqua caro circūspersa laciniā dicit.

Ostreatus a. um. ponit p duro atqz aspero. Plau. Itaqz iā quasi ostreatū tergū vicerit' gestat.

Ostrenus a. um. quod est ex ostro.

Ostus cū suis cōpositis Erofus et Perofus: p. ricipia sunt: siue participioz modo capiunt. De quib' in dictione Perofus. Igitur aut ostus cū actō: et actiue sumitur: vt ostus sū: ostus es: ostus est: p odi odisti odit. Participiū quoqz futuri tpsis ostus' et osoz: p bale: ab ostū supino sunt: qz felt' ab odio sumit: licet nō sit in vsu. Plau. in Am. Inimicos semper ostū sū obtueri. i. odi. Ostus. Et. i. Zel. Megabat villa voce simitiorē amicitie potuisse repiri qz et qd dicitur ita amari oportere: vt aliqui esset osur'. Osoz. Plau. in Ali. Madidū nihil incōtinētē atqz osoz vrozis suq. i. q odit vrozē suā. Scidū q ostus terminata qdā significat: bābitudinē siue vebemētā copā: viciat affectionē: vt ostus/ingeniosus/neruosus/saxosus/aquosus: q habet copā saxoz/neruoz/igentū/animi. Anosus/libidosus/mulerosus/seditiosus/factiosus: q amat vinū: libidines/mulieres/seditiosus/factiosus. Quēdā actiōnē: vt studiosus/stomachosus/orticiolus: q opaz dat studio: q stomachosus: q ptumelia facit. Quēdā passio nē: vt odiosus/iudiosus: q habet odio: 7 cui iudicet. Quēdā actiue 7 passiue accipi pnt: vt formidolosus/laboriosus/operosus/voluptuosus/religiosus.

Ostia: auncule perdicibus similes: que breui volatu cito lassantur.

Ostrya: mos thesalie. Ostryades: nomen lacedemōnū viri: tā pūmē qz tertie declinationis est.